Temps Ordinari - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 19/01/2014 - 09:00

Is 49,3,5-6
1 Co 1,1-3
Jn 1,29-34

La celebració d'avui torna a proposar-nos la figura de Jesús, ungit per l'Esperit, i enviat de Déu per a la salvació de tots. Tornem a llegir el misteri del Jordà però remarcant d'una manera especial la dimensió universal de la missió de Jesús. Ell no és només l'acompliment de les promeses fetes al poble de Israel i el fonament de la seva esperança sinó el Salvador de tots els pobles: *"és massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra".* Així ho hem llegit del profeta Isaïes a la primera lectura. I també hem llegit el misteri del Jordà a través de les paraules del quart Evangeli. No és descrit aquell moment com feien els sinòptics, sinó el que Joan el Baptista diu què ha vist i què li ha estat revelat. És el seu testimoni, que proclama que Jesús és el Fill de Déu, l'anyell de Déu que lleva el pecat del món, no tan sols el pecat d'Israel. El que Joan Baptista ha vist és la vinguda de l'Esperit Sant sobre Jesús; la manifestació de que Jesús és l'ungit de Déu, el sant de Déu. El Baptista va ser enviat a preparar els camins del Senyor. Exhortava que tots fessin penitència i es convertissin per tal de poder rebre'l. Va profetitzar la seva vinguda i finalment el va mostrar present enmig dels homes. Allà al Jordà veient a Jesús que passava va proclamar tot senyalant-lo: *"aquest és l'anyell de Déu".* Diu el Papa Joan Pau II: Joan no és només un profeta sinó també un missatger; és el precursor de Crist. El que Joan anuncia es realitza a la vista de tots. Jesús de Nazaret va al Jordà per rebre també Ell el baptisme de penitència. En veure que arriba Joan proclama "aquest és l'anyell de Déu que lleva el pecat del món". Diu això per inspiració de l'Esperit Sant, testificant el compliment de la profecia d'Isaïes. Al mateix temps confessa la fe en la missió redemptora de Jesús de Nazaret. "Anyell de Déu" en boca de Joan Baptista és una expressió de la veritat sobre el redemptor, no menys significativa de la usada per Isaïes: "servent del Senyor" (Dominum et vivificantem). Servent i anyell s'escriuen igual, d'aquí el doble significat de la paraula en el vocabulari de Joan Evangelista, tant a l'Evangeli com en el llibre de l'Apocalipsi. I què és ser messies, ungit, Crist i en la forma de servent? "Servent de 'Iahvè" no és només un bell títol, sinó sobretot la manifestació d'un estil de vida, d'una vocació. Al llarg de tota la seva vida, amb la seva manera de fer i viure Jesús va manifestar amb tota claredat com entenia Ell aquesta realitat que el definia en tant que Jesús de Nazaret, el Verb encarnat i enviat pel Pare per a la salvació del món. Des d'un marc pobre i humil Jesús vivia intensament unes determinades actituds. Jesús va ser un artesà, obrer, un del poble. Jesús no va ser poderós ni va estar entre els grans i els qui detecten poder. I des d'aquest marc de referència hi trobem aquestes quatre constants: *****La vida lliurament oferta al Pare: El Pare es reconegut com el Senyor de la seva existència i Ell li pertany del tot. Des d'aquesta vivència de pertinença total, la voluntat del Pare era la seva norma fonamental; la disponibilitat al Pare va ser el traç més característic i més essencial. *"Jo no he vingut a fer la meva voluntat sinó la voluntat de qui m'ha enviat i portar a terme la seva obra".* *****La vida lligada a uns destinataris, estimats del Pare, i Ell, enviat pel Pare es devia plenament a ells. I els destinataris, els seus destinataris, son la humanitat, tots els pobles, totes les persones però preferentment els pecadors, els malalts, els pobres, els desgraciats i els qui pateixen, és a dir tots aquells que manifesten amb més cruesa la situació de precarietat en què tota la humanitat es troba. "*M'ha enviat a portar la bona nova als pobres". "He vingut a buscar el que s'havia perdut". "No he vingut a buscar els justos sinó als pecadors".* *****Sempre: Una plena dedicació que el defineix. No es tracta de dedicar quelcom d'un mateix als altres i fer-los el bé, sinó de donar-se del tot i donar-ho tot: el temps, la pròpia persona, les pròpies coses: *"estic enmig de vosaltres com el qui serveix".* *****No qualsevol forma de servei, sinó servir des de l'últim lloc: Des d'aquí podrà formular l'exigència del servei: *"el qui vulgui ser el primer que sigui l'últim i el qui vulgui manar que serveixi; com el Fill d'home que no ha vingut a ser servit sinó a servir".* El lavatori dels peus en el darrer sopar serà el gest profètic més emblemàtic de l'estil del Messies servent: així és Ell, *el Mestre i el Senyor*, i com a Mestre ensenya quin és el camí, i com a Senyor mana fer-ho ben igual i no deixar-se seduir per altres propostes. Aquest és el seu estil. Així realitzà com entenia ser Messies servent i com ho va viure. La reacció davant la proposta satànica d'un messianisme diferent, d'un messianisme recolzat en el poder, el prestigi i la riquesa ens ho diu ben clar. Germans i germanes: donem gràcies a Déu perquè la paraula del Papa Francesc en la seva exhortació apostòlica "Evangelii Gaudium" ens indica amb tanta claredat quin ha de ser el camí i fins hi tot l'estil de l'Església cridada a seguir al seu mestre i enviada a tot el món. Aquest retornar amb tanta claredat a l'estil de Jesús no pot ser sinó un gran do en aquest moment de tantes ambigüitats i de tants reptes. Per voler de Déu i com a membres de l'Església hem estat cridats a ser deixebles del Messies servent, i som enviats a ser servents de Déu i dels germans i a fer-ho com Ell per tal de realitzar l'idea'l del Regne de Crist. Jesús, l'Anyell de Déu ens salva, però ens fa també portadors de la salvació per a tothom.

ETIQUETES
SERVENT ANYELL MESSIES